

Отже, SMART-технології відкривають нові горизонти для освіти, забезпечуючи інтерактивність, індивідуалізацію та доступність, вони не лише змінюють обличчя навчання, але й створюють основу для розвитку креативного та критичного мислення студентів, готових до викликів сучасного світу.

Бібліографічний список:

1. Методичні основи розроблення SMART-комплексів для підготовки кваліфікованих робітників у закладах професійної (професійно-технічної) освіти / [Пригодій М.А., Гуржій А.М., Липська Л.В., Гуменний О.Д., Зуєва А.Б., Кононенко А.Г., Прохорчук О.М., Белан В.Ю.]. Житомир : «Полісся», 2019. 255 с.

2. Що таке смарт технології та які їх ключові переваги? URL: <https://futurenow.com.ua/shho-take-smart-tehnologiyi/> (дата звернення: 17.11.2023).

ФУНКЦІЇ ТА СТРАТЕГІЇ КОМПЛЕКСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ

КАЙДАН В.П., старший викладач,
Університет економіки і підприємництва, Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2008-3539>

E-mail: kajtan.kt@gmail.com

ЧЕРКАШИНА Ю.А., здобувачка другого (магістерського)
рівня вищої освіти,
ДВНЗ «Донбаський державний
педагогічний університет», Україна
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3763-0052>

E-mail: cherkashynayuliiia008@gmail.com

Вимоги до результатів освітньо-виховного процесу, що постають перед навчальними закладами України, визначають не

тільки необхідність пошуку новітніх методів роботи із здобувачами освіти на заняттях й досягнення відповідної високої ефективності, результативності, прогнозованості навчання й формування дієвої системи якісних знань, але й певних результатів виховання. Індивідуальний підхід у навчанні фізики, як і будь-якого іншого предмету, сприяє формуванню творчих рис особистості за допомогою засобів впливу на пізнавальну діяльність учнів: психологічну установку, залучення до діяльності, встановлення взаємозв'язків між об'єктом і суб'єктом пізнання.

Комплексний підхід до виховання виконує одночасно декілька функцій. По-перше, він орієнтує будову системи виховання на цілісну особистість, а не на окремі її якості, що пов'язано з сприянням всебічного розвитку особистості, який, в свою чергу, є результатом комплексного вирішення виховних завдань. По-друге, сприяє гармонійному розвитку особистості шляхом здійснення єдності та взаємозв'язку всіх напрямів сучасного виховання, їх певного співвідношення і супідрядності. По-третє, сприяє ефективності виховання через одночасне вирішення не однієї, а кількох виховних завдань, що, в свою чергу, піднімає рівень результативності.

Сучасні технології виховання реалізують основні функції комплексного підходу шляхом виконання наступних дій: вплив на свідомість, почуття та поведінку вихованців; поєднання виховання та самовиховання особистості; єднання виховних зусиль усіх соціальних інститутів; використання системи виховних справ в єдиному процесі; дотримання системного підходу до процесу виховання; врахування шкідливих зовнішніх і внутрішніх факторів.

Передумова виникнення проблеми аналізу та створення принципів застосування комплексного підходу полягає у певному логічному співвідношенні: ціле не є сумою його окремих частин, оскільки у випадку коли взаємопов'язані явища

аналізуються й регулярно зіставляються один з одним для спостереження та аналізу, вони втрачають характерну динаміку своїх взаємопов'язаних відносин. Комплекс можна зрозуміти, але не сформулювати, розуміння комплексу не може бути зведене до обчислювального та цифрового аналізу. Комплексний підхід дозволяє мати кілька систем, а там, де взаємозв'язок систем може бути сформульовано, можна проводити систематичні спостереження.

Комплексний підхід – це «структурування аналізу», означає розділення проблеми на складові елементи, що зводить складне питання до найпростіших термінів. При інстинктивному підході розум зазвичай залишається закритим для розгляду альтернатив й «використовує» перше задовільне рішення. Отже, результат, який буде отримано, часто помилковий або, принаймні, менш ефективний. В структурованому підході ми систематично розглядаємо весь ряд альтернативних варіантів з метою опрацювання кожного елементу проблеми окремо. Причина, по якій необхідно застосовувати комплексний підхід до оцінки будь-яких завдань, полягає в тому, що системи стають занадто складними, щоб проводити аналіз інтуїтивно, адже в інтелекту є обмеження за обсягом обробки даних.

Комплексний підхід до оцінки результатів включає три основні стратегії для досягнення успішних організаційних змін. Вони не є взаємовиключними, тобто всі три можуть одночасно застосовуватися для забезпечення системних змін.

Поведінкова стратегія – використовує підхід до навчання та розвитку. Передбачається, що навчання призведе до необхідних організаційних змін в діяльності. Заняття будуть складатися з придбання знань, навичок і нових підходів, які приведуть до нової поведінки, здатних на порядок поліпшити показники якості та продуктивності.

Структурна стратегія – використовує підхід організаційного проектування. Це означає, що організаційна структура повинна бути узгоджена (або структурована) у відповідності з баченням, напрямком, метою діяльності та цілями закладу. Структурна стратегія буде включати зміни в організаційній структурі. Співробітники, підрозділи та відділи можуть бути перерозподілені для оптимізації ресурсів.

Технічна стратегія – використовується підхід постійного поліпшення. Це означає, що процеси у сферах орієнтації на учня, підтримки, а також партнерства в навчальному процесі, можуть бути поліпшені. Ця стратегія також передбачає постійне оновлення технологій у відповідності сучасних змін процесів навчання та виховання. Таким чином діяльність навчального закладу стає більш ефективною і результативною.

Бібліографічний список:

1. Атаманчук П.С. Основи впровадження інноваційних технологій навчання фізики: навчальний посібник. Кам'янець-Подільський : Абетка-НОВА, 2007. 200 с.

2. Бенедисюк М.М. Міжпредметні зв'язки в системі навчання фізики: їх роль, завдання і форми. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова*. Серія № 5. Педагогічні науки : реалії та перспективи: зб. наук. пр. 2017. Вип. 59. С. 9-14.

3. Сосницька Н.Л. Компетентнісний підхід як методологічна основа підготовки майбутніх вчителів фізико-математичних дисциплін до інноваційної педагогічної діяльності. *Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка*. Серія : Педагогічна. 2015. Вип. 21. С. 146-148.